

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi.

Af miljøministeren (Lone Dybkjær).

(Fremsat 17/11 88. Første behandling 29/11 88. Betænkning 26/4 89. Anden behandling 9/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Dette ændringslovforslag betyder, at det stadig er verdens skrappeste lov om genteknologi, vi har i Danmark, selv om ministeren har lavet en lille bitte forbedring i sit oprindelige lovforslag. Den oprindelige forbedring kræver faktisk meget stærke briller, for at man kan se den. Det vil sige, at de skal være så stærke, at man faktisk kan få tilskud til brillerne fra det offentlige.

Desværre er der sket det, at ministeren efterfølgende har lavet to ændringsforslag, der begge forværrer ministerens oprindelige forslag om at fjerne den opsættende virkning. Forbedringen for de 97 firmaer, der arbejder med genteknologi, er i dag så mikroskopisk, at man er nødsaget til at bruge elektronmikroskop og optisk laserlys for i det hele taget at kunne se forbedringen. Men vi erkender dog, at den er der.

Problemerne med at se forbedringen skyldes, at miljøministeren – efter at have fremsat lovforslaget – uopfordret, helt af egen drift, fuldstændig frivilligt har afgivet en håndfæstning til Socialdemokratiet og SF om, at den forbedring for erhvervslivet, der lå i lovforslaget, ikke skal tages så alvorligt, som det i første omgang fremgik af lovforslaget, og at ministeren i sin bekendtgørelse i udstrakt grad vil sørge for at udvande lovens oprindelige hensigt om at fjerne den opsættende virkning.

Men det står jo i loven, og Fremskridtspartiet håber derfor, at ministeren også af og til vil læse, at den opsættende virkning er fjernet – om ikke andet så i nogle tilfælde. Derfor finder vi, at forslaget er et lille bitte skridt i den rigtige retning, og derfor vil Fremskridtspartiet også

stemme for det. Men vi håber så samtidig, at denne ændring af den opsættende virkning vil betyde, at Greenpeace og den biologiske forening Urt og Ornitologisk Forening osv. med deres helt ubegrundede klager vil blive stoppet i ministeriet af nogle embedsmænd, som af og til læser i det oprindelige lovforslag.

Når jeg siger alt dette om, at vi har været lidt betænkelige, men at vi alligevel ud fra lovens bogstav vil stemme for det, så er det bl.a., fordi man i Ingeniøren nr. 51 af 23. december 1988, side 5, kan læse, udtalt af arbejdsministeren:

»95 pct. af alle forsøg skal ikke mere anmeldes.«

Og man siger videre:

»Står det til arbejdsminister Henning Dyrmosse, skal 95 pct. af alle laboratorieforsøg nemlig ikke mere anmeldes til Registeret for Genteknologi. Det drejer sig om de såkaldte klasse 1-forsøg, som er forsøg, hvor det skønnes, at der ikke er nogen kendt fare eller kun en minimal fare.«

Miljøministerens betænkningsbidrag har ikke det samme opløftende indhold som det, der er skrevet her af arbejdsminister Henning Dyrmosse. Men det kan da være, at miljøministeren kan bekræfte, at det ligger i dette lovforslag, at 95 pct. af alle forsøg ikke mere skal anmeldes, som arbejdsministeren foreslår det.

Jeg håber, det er rigtigt, for det ville da kun være glædeligt. Men ser man den håndfæstning, som ministeren helt frivilligt har afgivet til Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet, kan jeg ikke få øje på arbejdsminister Henning Dyrmosse – han forsvinder fuldstændig ud i tågerne. Men jeg kan få øje på et produktregister, som alt skal anmeldes til.

Jeg vil godt have dette opklaret af arbejdsministeren og af miljøministeren. Der er altså en forskel i disse synspunkter. Det kan være Det Konservative Folkepartis søndagstanker ude i forsamlingshusene, som er kommet på tryk, og som så senere, efter at de har været igennem vridemaskinen hos miljøministeren, er forstummet. Men det kunne vi måske få opklaret her i 11. time.

Rahbæk Møller (SF):

Efter endnu en gang at have hørt hr. Knud Linds endeløse bavl kan jeg ikke lade være med at citere, hvad det norske Fremskridtspartis leder, Carl I. Hagen, sagde i Stortinget den 26. ja-